

[lb Christensen.]

og sit eget vel, må det være sidste gang, den betræder denne reaktionære vej, hvor den endog slår venstres og fremskridtspartiets rekorder. De to partier har som bekendt henholdsvis i 1974 og 1975 i dette ting fremsat forslag om nedsættelse af amtsgrundskylden til 15 promille. Så nøjsom er regeringen og dens borgerlige støtter ikke, de foreslår som bekendt en nedsættelse til 13 promille.

Om regeringens el-afgift kun dette, at hermed lægges en ny byrde på forbrugerne og erhvervslivet med ugunstig virkning for beskæftigelsen og i øvrigt særlig til skade for de mindre virksomheder.

Retsforbundet er imod den socialdemokratiske filosofi, der går ud på at give med den ene og tage med den anden hånd. Derfor kan vi heller ikke støtte de dele af regeringens beskæftigelsesplan, som har karakter af erhvervsstøtte. Erhvervene kommer selv til at betale for den stakkede glæde. Derimod kan vi støtte de dele af planen, som udgøres af energibesparende foranstaltninger og beskæftigelsesarbejder inden for det offentlige.

Der er videre til de mere erhvervsstøttebetonede dele af beskæftigelsesplanen det at sige, at erhvervene jo udmærket er klar over, at det er midlertidige ordninger, og at den beskæftigelsesmæssige virkning derfor kan være nok så problematisk. Der er videre det at sige til det, at de firmaer og virksomheder, der har særlig stor kapital, har mulighed for at tage færdige planer op af skuffen og derved i særlig grad kan drage fordel af disse foranstaltninger. Jeg må i den forbindelse henvise til oversigten over statsfinanserne, hvor der står, at forudsætningen for, at de kan give 21.000 helårsarbejdere i finansåret 1977-78, er, at der kun bliver tale om at medvirke til foranstaltninger ud over, hvad der ellers ville være blevet gennemført. Det betyder med andre ord, at de 21.000 er det absolut maksimale tal, og at det reelle tal formentlig ligger adskilligt lavere.

Vi erkender, at den alvorlige beskæftigelses-situation tilsiger igangsætning af anlægs- og byggearbejder, som er besluttet, eller som man ved skal gennemføres. Vi betragter indførelsen af 120 timers reglen som en beskæftigelsesmæssig fordel umiddelbart og kan støtte den, men vi understreger, at kun en langsigtet politik, der vender sig imod de hjemmeskabte årsager til krisen, kan bringe arbejdsløsheden ned-

I vort kriseprogram »Vejen frem til fuld beskæftigelse« har vi anvist vej.

Den samtidige forelæggelse af regeringens kortsigtede beskæftigelsesplan og af afgiftsbuketten viser, at den megen valgsnak om, at regeringens beskæftigelsesplan var økonomisk selv bærende, ikke holder. Vi er villige til at medvirke til at skaffe finansiel dækning for en fornuftig beskæftigelsesplan, men det er regeringens og forligspartiernes plan ikke på afgørende punkter. Blandt finansieringsmulighederne i stedet for nye afgifter er jo besparelser. Her indeholder forliget intet, tværtimod er der udpumpning af støtte til erhvervsøkonomiske formål, ligesom man er enedes om at forlænge forsvarsforliget med yderligere 4 år med pristalsregulerede udgiftsstigninger.

Vi kan indse det rimelige i øget soldaterløn, og det forekommer uforståeligt, at man ikke har fundet frem til indførelse af fuld frivillighed i forsvaret, idet ikke mindst beskæftigelses-situationen i dag tilsiger dette. Vi er heller ikke imod en begrænset bevillingsforøgelse til hjemmehæret og fiskeriinspektionen, men vi fastholder, at forsvaret som helhed ikke bør undtages fra besparelser, særlig i en tid, hvor store nedskæringer har fundet sted på de sociale og uddannelsesmæssige områder. Vi har tidligere kritiseret de store flykøb og andre tvivlsomme materielanskaffelser og henledt opmærksomheden på de samfundsøkonomiske besparelser, der ligger i et frivilligt forsvar.

Denne debat er jo også første behandling af finansloven, og da mit parti af grunde, som alle kender, ikke har haft lejlighed til at deltage i dette ting ved finanslovsforslagets behandling, vil jeg kun her komme med den korte bemærkning – idet vi senere vil få lejlighed til at komme nærmere ind på finansloven – at denne finanslov jo indebærer nogle meget store udgiftsforøgelser, og at det tilsiger et behov for besparelser. Mit parti vil forventeligt komme med sådanne besparelsesforslag, men disse besparelsesforslag vil være af en karakter, hvor der ikke er tale om socialt og uddannelsesmæssigt uforvarlige begrænsninger, men hvor der er tale om seriøse forslag, som vi håber at kunne vinde flertal for eller i hvert fald udbredt støtte til i dette ting.

Regeringen fortjener anerkendelse for, at den har erkendt, at en flertalsregering, hvor enstemmighedskravet mellem partierne oprettholdes, vil være lammet i sin handlekraft, hvis